

PÅ TOGT IGEN

Vikingekrigsskibet »Sebbe Als« kan ikke kæmte. Skibstilsynet gav det status som redningsbåd, hvilket glæder de sejlende forældre — men nok får et enkelt vikingebøn til at vride sig.

»Sebbe Als« farer med fred og hyggeligt kammeratskab, men dens ry er ligesom forfædrenes nået til Nordamerikas kyster. Dog via fjernsynet og uden at skræmme de indfødte. De unge vikinger lavede sjøgang mod luftige fjender, og turistforeningerne jubler.

Calleskimmel, til tider kaldet Carl Otto Larsen, fik ideen med at bygge den første tro kopi af et vikingeskib. Spejdere fra tre byer på Als kilede på i to år, nu nyder de at lægge spejdermøderne til søs.

MAN tager: En god, stor eg, halvanden meter i diameter, to 14 meter høje aske-træer (helst med skovvæsenets hjælp og velsignelse), en samling gode kopier af gamle jern- og træ-kiler, ca. 40 spejdere (gerne drenge og piger), nogle villige forældre, adskillige kasser øl og sodavand samt masser af entusiasme. Man får: En snekke.

Spejderne — de skal være i 16—20 års alderen — sættes til at kløve træstammerne, der må ikke bruges maskinværktøj af nogen art, forældrene skal i mellemtiden holde ulveungerne væk, ellers lykkes projektet ikke, samt tage overpris for øl og sodavand. De indsamlede penge spædes kraftigt op med tilskud fra tre kommuner samt 10.000 kr. fra Mads Clausens Danfoss Fond. Det hele holdes i konstant bevægelse: friaftener, weekends og ferier i to år, eller 11.000 timer. I penge kan det ikke gøres op.

Resultatet: Det stolte vikingekrigsskib »Sebbe Als« af Augstenborg, Havnbjerg og Broager. Togterne går mod sydhavssøerne og havnebyer i Sønderjylland under hujende ledelse af Calleskimmel og Hugda, i vintersæsonen herreekviperingshandler og seniørspejderfører Carl Otto Larsen og frue. I to år har de stået for bygningen af den første nøjagtige kopi af et vikingekrigsskib efter resterne af den »model 5«, der blev hævet i Roskilde Fjord ved Skuldelev.

— Det er et fabelagtigt skib, siger Carl Otto Larsen. Det kan løbe helt op på en strandbred, så krigerne kan gå tørskoet i land.

Museet i Roskilde lånte os byggeplanerne, og skibet er til sidste detalje som dets forgængere for 700—800 år siden. Vi fik lavet specielt værktøj, også nøjagtige kopier, for helt at kunne sætte os ind i, hvordan de gæve gamle byggede deres frygtede krigsskibe.

Når »Sebbe Als« kommer glidende med den agten for tværs i det rød-hvide sejl, jubler de lokale turiståd. Amerikanske filmfolk har allerede tilbragt en uge med at filme vikingeskibet, og konkurrenceeystne sejlsporsfolk dyster, så bølgerne sprøjter om skipperkasketterne.

Men »Sebbe Als« sejler med et mandskab, der kender den. Lige fra den var et egetræ og to aske-træer i statsskoven. For kun spejdere, der har været med til at kløve, slå, flække, nørkle og mensomt forme de 17½ meter, er med på turen. Familie, venner og yngre spejderkammerater bliver kun inviteret på én-dagsejladser — mod lovsang og ærbødig pris.

Kun på et punkt afviger »Sebbe Als« fra sine forfædre. Når de ca. 20 unge piger og mænd med Calleskimmel og Hugda i stævnen haler sejlet ind og rider helt op på stranden, farer de ikke med krig og onde hensigter. Bålet på stranden er til at riste medbragte pølser over, og en sam'ende varme-kilde, hvor fortrolige tanker, sang og venskabelige diskussioner flyder nemt. De har lært hinanden at kende i de to år.

Og respekten er stor. For de mægtige træer, for havet, for de hedengangne forfædre med de stolte traditioner.

Men mest for hinanden. □